



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput centesimum quinquagesimum sextum. Martyria Discipulorum Jesu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

que oportet fieri cito, & significavit, mittens per Angelum seruo suo Johanni, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & testimonium Jesu Christi, quacumque vidit. Ego Johannes frater vester, & particeps in tribulatione, & regno, & patientia in Christo Jesu, sui in insula, quae appellatur Patmos, propter verbum Dei, & testimonium Jesu. Apoc. 6. 9. & 20. 4.

Apoc. 2. 13. Et in diebus illis Antipas, testis meus fidelis, qui occisus est apud vos, ubi Satanas habitat.

CAPUT CLVI.

Martyria Discipulorum Jesu.

PSALM. 33. 18, & seq. Clamaverunt fusti, & Dominus exaudivit eos, & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos. Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu salvabit. Multae tribulationes fustorum, & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Psalm. 43. 11, & seq. Avertisti nos retrorsum post inimicos nostros, & qui oderunt nos diripiebant sibi. Deditisti nos tanquam oves escarum, & in gentibus dispersisti nos. Hac omnia venerunt super nos, nec oblii sumus te, & inique non egimus in testamento tuo, & non recessit retro cor nostrum, & declinasti semitas nostras à via tua: quoniam humiliasti nos in loco afflictionis, & cooperuisti nos umbra mortis. Quoniam propter te mortificamur tota die; estimati sumus sicut oves occisionis. quoniam humiliata est in pulvere anima nostra, conglutinatus est in terra venter noster.

Psalm. 65. 10, & seq. Quoniam probasti nos, Deus; igne nos examinasti, sicut examinatur argentum: induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro, imposuisti homines super capita nostra: transivimus per ignem & per aquam, & eduxisti nos in refrigerium.

Psalm. 78. 1, & seq. Deus venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt Templum sanctum tuum, posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam: posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus caeli; carnes sanctorum tuorum bestiis terrae: effuderunt sanguinem eorum, tanquam aquam in circuitu Jerusalem, & non erat qui sepeliret. Ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est: introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Psalm. 123. 1, & seq. Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël, nisi quia Dominus erat in nobis, cum exurgerent homines in nos, forte vivos deglutissent nos; cum irasceretur furor eorum in nos, forsitan aqua absorbuisset nos. Torrentem pertransiit anima nostra; forsitan pertransisset anima nostra

MATTH. 10. 16, & seq. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbae. Cavete autem ab hominibus: tradent enim vos in conciliis, & in Synagogis suis flagellabunt vos: & ad Praesides, & ad Reges ducemini propter me, in testimonium illis & gentibus. Et Luc. 10. 3, & 21. 16, & seq.

Matth. 23. 34, & seq. Ideo ecce ego mitto ad vos Prophetas, & Sapientes, & Scribas: & ex illis occidetis, & crucifigetis, & ex eis flagellabitis in Synagogis vestris, & persequemini de civitate in civitatem, ut veniat super vos omnis sanguis justus, qui effusus est super terram, à sanguine Abel justus usque ad sanguinem Zachariae filii Barachiae, quem occidistis inter Templum & altare. Et Luc. 11. 47, & seq. & 21. 12, 13.

Matth. 24. 9, 10. Tunc tradent vos in tribulationem, & occident vos; & eritis odio omnibus gentibus, propter nomen meum; & tunc scandalizabuntur multi, & invicem tradent, & odio habebunt invicem. Et Marc. 13. 11, & seq. Joh. 16. 2.

Act. 4. 1, & seq. Loquentibus autem illis ad populum, supervenerunt Sacerdotes, & magistratus Templi, & Sadducae, dolentes quod docerent populum, & annuntiant in Jesu resurrectionem ex mortuis, & injecerunt in eos manus, & posuerunt eos in custodiam.

Act. 5. 40, 41. Et convocantes Apostolos, caesis denunciaverunt ne omnino loquerentur in nomine Jesu, & dimiserunt eos. Et illi quidem ibant gaudentes à conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati.

Act. 6. 12, & 7. 57, & seq. Commoverunt itaque plebem, & Seniores, & Scribas, & concurrentes rapuerunt eum, & adduxerunt in concilium. & ejicientes eum extra civitatem lapidabant. & lapidabant Stephanum invocantem, & dicentem, Domine Jesu, suscipe spiritum meum. Posuisti autem genibus clamavit voce magna, dicens, Domine, ne statuas

Eeee

aquam intolerabilem. Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captivum dentibus eorum. Anima nostra, sicut passer, crepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

Thren. 4. 19, 20. Velocius fuerunt persecutores nostri aquilis caeli: super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiati sunt nobis. Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris; cui diximus, In umbra tua vivemus in gentibus.

Zach. 13. 7. Fraxea, suscitavit super pastorem meum, & super virum coherentem mihi, dicit Dominus exercituum. Percute pastorem, & dispergentur oves; convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra dicit Dominus: partes duae in ea dispergentur & deficient, & tertia pars relinquetur in ea: & ducam tertiam partem per ignem, & uram eos sicut uritur argentum; & probabo eos, sicut probatur aurum.

illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormivit in Domino.

Act. 8. 1, 3. Factum est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, qua erat Ierosolymis, & omnes dispersi sunt per regiones Iudae, & Samaria, praeter Apostolos. Saulus autem devastabat Ecclesiam, per domos intrans, & trahens viros ac mulieres tradebat in custodiam. Et Act. 22. 19.

Act. 9. 15, 16. Dixit autem ad eum Dominus, Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Gentibus, & regibus, & filiis Israel. Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et Act. 20. 19.

Act. 12. 1, & seq. Eodem autem tempore misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesia. Occidit autem Iacobum fratrem Iohannis gladio. Videns autem quia placere Iudeis, posuit ut apprehenderet & Petrum. Erant autem dies azymorum. Quem cum apprehendisset, misit in carcerem, tradens quatuor quaternionibus militum custodiendum; volens post pascha producere eum populo.

Act. 14. 18. Supervenerunt autem quidam ab Antiochia & Iconio Iudaei: & persuasit turbis, lapidanteque Paulum, traxerunt extra civitatem, existimantes eum mortuum esse.

Act. 16. 19, & seq. Apprehendentes Paulum & Silam perduxerunt in forum ad Principes, & offerentes eos magistratibus dixerunt, Hi homines conturbant civitatem nostram, cum sint Iudaei; & annuntiant morem, quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani. Et cucurrit plebs adversus eos, & magistratus, & scissis tunicis eorum, iusserunt eos virgis cedi: & cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, praecipientes custodi, ut diligenter custodiret eos. Qui cum tale praeceptum accepisset, misit eos in interioriorem carcerem, & pedes eorum intrinxit ligno.

Act. 21. 30, 33. Et apprehendentes Paulum, traherant eum extra Templum. Tunc accedens Tribunus apprehendit eum, & iussit eum alligari catenis duabus.

Act. 22. 24, 25. Iussit Tribunus induci eum in castra, & flagellis cedi, & torqueri eum, ut sciret propter quam causam sic acclamarent ei. Et cum adstrinxissent eum loris, dicit adstanti sibi Centurioni Paulus, Si hominem Romanum & indemnatum licet vobis flagellare?

Act. 23. 1, 2. Intendens autem in concilium Paulus ait, Viri fratres, ego omni conscientia bona conversatus sum ante Deum usque in hodiernum diem. Princeps autem Sacerdotum Ananias praecepit astantibus sibi, percutere os ejus.

Rom. 8. 35, 36. Quis ergo nos separabit à charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an per-

secutio? an gladius? sicut scriptum est, Quia propter te mortificamur tota die, aestimati sumus sicut oves occisionis.

1. Cor. 4. 9, & seq. Puto enim quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit, tanquam morti destinatos, quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus usque in hanc horam & esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cadimur, & instabiles sumus, & laboramus operantes manibus nostris; maledicimur, & benedicimus; persecutionem patimur, & sustinemus; blasphemamur, & obsecramus; tanquam purgamenta hujus mundi facti sumus, omnium peripsima usque adhuc.

1. Cor. 15. 31, 32. Quotidie morior per vestram gloriam, Fratres, quam habeo in Christo Jesu Domino nostro. Si (secundum hominem) ad bestias pugnavi Ephesi, quid mihi prodest, si mori non resurgunt?

2. Cor. 1. 5, 6. Quoniam sicut abundans passiones Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolatio nostra. Sive autem tribulamur pro vestra exhortatione & salute, sive consolamur pro vestra consolatione, sive exhortamur pro vestra exhortatione & salute, quae operatur tolerantiam eorundem passionum quas & nos patimur.

2. Cor. 4. 8, & seq. In omnibus tribulationem patimur, sed non angustiatur: aperiatur, sed non deituitur; persecutionem patimur, sed non derelinquimur: decimur, sed non perimus; semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferentes, ut & vita Jesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos qui vivimus, in mortem tradimur propter Jesum, ut & vita Jesu manifestetur in carne nostra mortali.

2. Cor. 6. 4, & seq. Sed in omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei ministros, in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carceribus, in seditionibus, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate per gloriam & ignobilitatem, per infamiam & bonam famam, ut seductores & veraces, sicut qui ignoti & cogniti; quasi morientes, & ecce vivimus; ut castigati, & non mortificati; quasi tristes, semper autem gaudentes; sicut egentes, multos autem locupletantes; tanquam nihil habentes, & omnia possidentes.

2. Cor. 11. 23, & seq. Ministri Christi sunt, (ut minus sapiens dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. A Judaeis quinque, quadragenas, una minus, accepi. Ter virgis caesus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte & die in profundo maris fui; in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in civitate, periculis in solitudine, periculis in

in mari, periculis in falsis fratribus: in labore & arumna, in vigiliis multis, in fame & siti, in jejuniis multis, in frigore & nuditate: prater illa que extrinsecus sunt: instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. Et 2. Cor. 1. 10. & 4. 11.

Gal. 6. 17. De cetero nemo mihi molestus sit: ego enim stigmata Domini Jesu in corpore meo porto. Et Phil. 3. 10. & 2. Tim. 2. 11, 12. & 1. Petr. 4. 13.

Col. 1. 24. Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea que desunt passionum Christi in carne mea, pro corpore ejus, quod est Ecclesia.

1. Theff. 2. 14, 15. Vos enim imitatores facti estis, Fratres, Ecclesiarum Dei que sunt in Judea, in Christo Jesu: quia eadem passi estis & vos a contribulibus vestris, sicut & ipsi a Judaeis, qui & Dominum occiderunt Jesum, & Prophetas, & nos persecuti sunt.

Ebr. 10. 32, 33. Rememoramini autem primitivos dies, in quibus illuminati magnum certamen sustinistis passionum: & in altero quidem opprobriis & tribulationibus spectaculum facti; in altero autem socii taliter conversantium effecti: nam & vincitis compassi estis, & rapinam bonorum vestrorum cum gaudio suscepistis, cognoscetes vos habere meliorem & manentem substantiam.

CAPUT CLVII.

Concordia Discipulorum Jesu.

JEREM. 32. 38, 39. Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum. Et dabo eis cor unum, & viam unam, ut timeant me universis diebus.

Ezech. 11. 19, 20. Et dabo eis cor unum, & spiritum novum tribuam in visceribus eorum, & auferam cor lapideum de carne eorum, & dabo eis cor carneum, ut in preceptis meis ambulent, & judicia mea custodiant, faciantque ea, & sint mihi in populum, & ego sim eis in Deum.

Soph. 3. 9. Quia tunc reddam populum labium electum, ut invocent omnes in nomine Domini, & serviant ei humero uno.

MATTH. 22. 34, & seq. Pharisei autem audientes quod silentium imposuisset Sadduceis, convenerunt in unum & interrogavit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum, Magister, quod est mandatum magnum in Lege? Ait illi Jesus, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, & in tota mente tua. Hoc est maximum & primum mandatum. Secundum autem simile est huic, Diliges proximum tuum sicut teipsum. In his duobus mandatis universa Lex pendet & Propheta. Et Marc. 12. 28, & seq. Luc. 10. 25, & seq. Rom. 13. 8, 9. Gal. 5. 14. 1. Theff. 4. 9. Jac. 2. 8. & 1. Petr. 1. 22. & 1. Joh. 2. 9, & seq. & 3. 11, & seq. & 4. 7, & seq. & 2. Joh. 5.

Luc. 13. 34, 35. Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem. In hoc cognoscent omnes, quia Discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem. Et 15. 12, 17.

Act. 1. 14. Hi omnes erant perseverantes unanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Jesu, & fratribus ejus.

Act. 2. 44, 46. Omnes etiam qui credebant, erant pariter, & habebant omnia communia. Quotidie quoque perorando